

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

Warszawa, 30 kwietnia 1956 r. Nr 6 Poz. 34—47

TREŚĆ

34

ZARZĄDZENIE Nr 55
MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 6 marca 1956 r.

w sprawie zmian zasad premiowania pracowników umysłowych zatrudnionych w Centralnym Zarządzie Produkcji Elementów Budowlanych i przedsiębiorstwach przezeń nadzorowanych.

(L. dz. ZP/3/796/56)

W związku z postanowieniami zarządzenia Nr 83 Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 31 maja 1955 r. w sprawie opracowania projektu Narodowego Planu Gospodarczego na rok 1956 — zarządza się, co następuje:

§ 1. W regulaminie premiowania, stanowiącym załącznik do zarządzenia Nr 35 z dnia 22 lutego 1955 r. w sprawie zasad premiowania pracowników umysłowych, zatrudnionych w Centralnym Zarządzie Zakładów Prefabrykacji i przedsiębiorstwach przezeń nadzorowanych (Dz. Urz. MBMiO Nr 4, poz. 35) wprowadza się następujące zmiany:

1. W § 2 wyrazy:
„wyrażonego w cenach niezmiennych"
zastępuje się wyrazami:
„wyrażonego w cenach porównywalnych z dnia 1 stycznia 1956".
2. W § 5 w tabelach A i B wyrazy:
„w cenach niezmiennych"
zastępuje się wyrazami:
„w cenach porównywalnych z dnia 1 stycznia 1956"
3. Dodaje się § 18 o następującym brzmieniu:

„§ 18.1. W przypadku, gdy przedsiębiorstwo produkuje różne asortymenty, a w tym betony lekkie Nr 1, pracownikom zarządu przedsiębiorstwa przysługuje premia w wysokości średniej ważonej premii przysługującej pracownikom zatrudnionym bezpośrednio w zakładach wytwórczych wchodzących w skład przedsiębiorstwa pod warunkiem, że w danym miesiącu plan betonów lekkich Nr 1 będzie wykonany co najmniej w 90%, a plan pozostałych asortymentów będzie wykonany co najmniej w 100%. Do obliczenia średniej ważonej premii przymuje się wartość wykonanej produkcji.

2. W przypadku, gdy plan betonów lekkich Nr 1 będzie wykonany poniżej 90% lub gdy plan innych asortymentów będzie wykonany poniżej 100%, premia nie przysługuje."

§ 2. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 stycznia 1956 r.

MINISTER
w/z **A. Wolski**

35.

ZARZĄDZENIE Nr 58
MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 9 marca 1956 r.

w sprawie odpłatności za korzystanie z pomieszczeń w hotelach i kwaterach robotniczych.

(L. dz. ZP/4/953/56)

§ 1. W zarządzeniu Nr 8 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 15 stycznia 1955 r. w sprawie odpłatności za korzystanie z pomieszczeń w hotelach i kwaterach robotniczych (Dz. Urz. MBMiO Nr 2, poz. 11) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1, po pkt 3) dodaje się nowy pkt 4) o następującym brzmieniu:
„W wyjątkowych przypadkach, biorąc pod uwagę warunki materialne dyrektorzy centralnych zarządów mogą przedłużyć pobieranie opłaty za korzystanie z pomieszczeń w hotelach i kwaterach robotniczych w wysokości po 2 zł za dobę od absolwentów, którym wygasł już nakaz pracy, a którzy nie otrzymali mieszkań";
2) dotychczasowy pkt 4) w § 1 otrzymuje oznaczenie pkt 5).

§ 2. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 stycznia 1956 r.

MINISTER
w/z **E. Świrkowski**

36

ZARZĄDZENIE Nr 59
MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 10 marca 1956 r.

w sprawie prowadzenia sprzedaży ratalnej w oddziałach zaopatreznia robotniczego.

(L. dz. ZZR-DO-1-IV-7/56)

W wykonaniu § 14 uchwały Nr 58/56 Prezydium Rządu z dnia 28 stycznia 1956 r w sprawie sprzedaży ratalnej w jed-

nostkach uspołecznionego handlu i oddziałach zaopatrzenia robotniczego (OZR) oraz w związku z zarządzeniem Nr 92 Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 20 lutego 1956 r. w w sprawie zakresu i trybu sprzedaży ratalnej w niektórych jednostkach uspołecznionego handlu oraz w oddziałach zaopatrzenia robotniczego zarządza się, co następuje.

§ 1. Oddziały zaopatrzenia robotniczego prowadzą sprzedaż ratalną w zakresie i trybie określonym w instrukcji stanowiącej załącznik do zarządzenia.

§ 2. 1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 15 marca 1956 r.

2. Jednocześnie traci moc zarządzenie Nr 259 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 13 grudnia 1954 r. w sprawie prowadzenia sprzedaży ratalnej w oddziałach zaopatrzenia robotniczego.

MINISTER
z upoważnienia **J. Kraszewski**
Generalny Dyrektor

Załącznik do zarządzenia Nr 59 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 10 marca 1956 r.

INSTRUKCJA

w sprawie prowadzenia sprzedaży ratalnej w oddziałach zaopatrzenia robotniczego.

§ 1. Zakres i tryb sprzedaży ratalnej w oddziałach zaopatrzenia robotniczego określa zarządzenie Nr 92 Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 20 lutego 1956 r. w sprawie zakresu i trybu sprzedaży ratalnej w niektórych jednostkach uspołecznionego handlu i oddziałach zaopatrzenia robotniczego, stanowiące załącznik Nr 1 do instrukcji.

§ 2. 1. Oddział zaopatrzenia robotniczego (OZR) wyznacza do prowadzenia sprzedaży ratalnej specjalnego pracownika (z zasady referenta handlowo-usługowego), który ponosi odpowiedzialność za niezastosowanie się do przepisów niniejszej instrukcji.

2. Pracownik, prowadzący sprzedaż ratalną, powinien bardzo wnikliwie sprawdzać ważność i prawidłowość zaświadczeń, jak również umowy i weksla oraz autentyczność podpisów wystawcy i żyranta (żyrantów).

§ 3. Umowy, na podstawie których dochodzi do skutku sprzedaż ratalna, należy opatrzyć kolejnym numerem, przy czym numerację rozpoczyna się z początkiem roku kalendarzowego od numeru pierwszego.

§ 4. 1. W celu zabezpieczenia należności OZR z tytułu umowy nabywca wystawia jeden weksel. Przy przyjmowaniu weksla należy zwrócić szczególną uwagę na prawidłowość jego wystawienia przez nabywcę, a mianowicie:

a) blankiet wekslowy powinen być wypełniony atramentem, czytelnie bez żadnych poprawek, wycierań i wyskrobywań,

b) blankiet wekslowy nie może być choćby częściowo podarty lub noszący ślady jakichkolwiek przeróbek,

c) wystawca i żyrant (żyranci) podpisują węksel jak następuje: w prawym dolnym rogu węksla składa swój podpis wystawca; na odwrotnej stronie weksla w odległości około 10 cm od lewej krawędzi, składa swój podpis żyrant, a ewentualny drugi żyrant w odległości dalszych 10 cm.

2. Na czołowej stronie weksla OZR umieszcza numer umowy (przy pomocy numeratora) oraz stawia pieczątkę firmową.

§ 5. Ilość i wysokość rat miesięcznych, z tytułu spłacania zobowiązania wekslowego, ustala OZR przy podpisywaniu umowy. Wysokość rat miesięcznych należy ustalić w pełnych złotych na kwotę kończącą się cyfrą 0.

§ 6. 1. Wpłaty rat, o których mowa w § 5, dokonują nabywcy bez wezwania w okresie od dnia 1 do 20 każdego miesiąca określonego w umowie, przy pomocy blankietów nadawczych, w placówce dowolnie obranej przez nabywcę (kasy i agencje PKO oraz urzędy pocztowe).

2. Wpłaty te są wolne od opłat na rzecz P.K.O.

3. Blankiety nadawcze z wydrukowanym numerem i nazwą rachunku czekowego OZR w PKO otrzymuje nabywca od OZR wraz z jednym egzemplarzem umowy.
Ilość blankietów wręczonych nabywcy powinna być zawsze nieco większa od ilości rat.

4. Na prowadzącym sprzedaż ratalną ciąży obowiązek wpisania na wszystkich 4-ch odcinkach blankietów nadawczych numeru umowy, (numeru zobowiązania).

§ 7. 1. Przy sprzedaży ratalnej OZR wystawia każdemu nabywcy rachunek, w którym uwidacznia się w oddzielnej pozycji wartość towaru i koszty manipulacyjne.

2. Rachunek wystawia się w trzech egzemplarzach, z których 1 egzemplarz wręcza się nabywcy, 2-gi egzemplarz po pokwitowaniu odbioru towaru przekazuje się przy wykazie do komórki księgowo-finansowej OZR, 3-ci egzemplarz pozostaje w aktach.

§ 8. 1. Weksle o których mowa w § 4, oraz wypełniony przez OZR druk PKO Nr 755 „Rozliczenie z zobowiązania wekslowego", przesyła OZR do inkasa w PKO.

2. Dokumenty o których mowa w ust. 1, powinny być składane wraz z pismem, w którym należy wymienić ilość i sumy weksli oraz ilość rat.

3. Przyjęcie dokumentów do inkasa zostaje potwierdzone przez PKO w okresach dekadowych, za pomocą wyciągu z rachunku inkasowego. Na życzenie OZR, odbiór dokumentów do inkasa zostaje potwierdzony przez PKO na kopii pisma pod uwagą:
„Przyjęto bez sprawdzenia".

§ 9. 1. Wpłaty z tytułu należności ratalnych są księgowane przez PKO na specjalnie otwartym w tym celu pomocniczym rachunku czekowym i przelewane codziennie na rachunek bieżący OZR w NBP.

2. OZR otrzymuje z PKO w okresach dekadowych wyciąg z obrotów inkasowych, co umożliwia OZR bieżącą kontrolę księgowania.

3. OZR otrzymuje z PKO wraz z wyciągiem z rachunku odcinki blankietów nadawczych z każdej wpłaty.

§ 10. 1. Wpłaty dokonane z tytułu należności ratalnych zostaną przez PKO odnotowane na drukach „Rozliczenie z zobowiązania wekslowego".

2. Płatnicy, którzy nie wpłacą raty miesięcznej w terminie, otrzymują z PKO specjalne wezwanie do zapłaty, z wyznaczeniem 14 dniowego terminu dodatkowego.
Równocześnie otrzymuje wezwanie do zapłaty (jeden) żyrant każdego wystawcy weksla

§ 11. 1. W przypadku gdy rata zaległa i rata następna nie zostaną wpłacone, mimo wysłanych wezwań, weksle zostaną zwrócone OZR-owi.

2. Na odwrocie zwracanego weksla będzie odnotowana suma zapłacona i suma pozostająca do zapłaty.

§ 12. Weksle całkowicie spłacone zwraca się wystawcy.

§ 13. 1. OZR składa ponownie do inkasa weksle, które zostały przez PKO zwrócone z powodu niezapłacenia rat przez płatników, jeżeli płatnicy ci zobowiążą się wobec OZR do uregulowania należności w dodatkowo ustalonych ratach miesięcznych i pokrycia związanych z tym kosztów.

2. Do weksli przesłanych ponownie do inkasa OZR wypełnia nowe „Rozliczenie" na druku Nr 755.

3. OZR uiszcza od tego rodzaju zleceń opłaty manipulacyjne, jak od nowych zleceń inkasowych, tj. zł 4 od jednej raty.

§ 14. OZR uiszcza opłaty manipulacyjne za inkasa należności ratalnych w wysokości zł 4 od jednej raty, w okresach miesięcznych z góry, z rachunku czekowego.

§ 15. Druki niezbędne do inkasa należności ratalnych, tj. blankiety nadawcze i „Rozliczenia z zobowiązań wekslowych" nabywa OZR w PKO, za opłatą pobieraną z rachunku czekowego OZR.

§ 16. Masę towarową artykułów objętych sprzedażą ratalną otrzymuje OZR z prezydium właściwej terenowo wojewódzkiej rady narodowej — wydział handlu.

§ 17. 1. Zakup artykułów objętych sprzedażą ratalną następuje ze środków dostarczonych OZR przez bank finansujący działalność, w formie specjalnego kredytu bankowego.

2. Kredyt, o którym mowa w ust. 1, może być uruchomiony na podstawie zezwolenia Ministra Budownictwa Miast i Osiedli.

3. W celu uzyskania zezwolenia, o którym mowa w ust. 2, OZR występuje do Zarządu Zaopatrzenia Robotniczego BM z wnioskiem, w którym powinien podać:

a) nazwę i ilość artykułu, przewidzianego do sprzedaży ratalnej,

b) cenę artykułu,
c) wartość.

Do wniosku należy załączyć zezwolenie prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej — wydział handlu na prowadzenie sprzedaży ratalnej.

4. Po uzyskaniu zewolenia, o którym mowa w ust. 2, OZR składa wniosek o udzielenie kredytu w banku finansującym działalność OZR.

Załącznik Nr 1 do instrukcji

ZARZĄDZENIE Nr 92

MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 20 lutego 1956 r.

w sprawie zakresu i trybu sprzedaży ratalnej w niektórych jednostkach uspołecznionego handlu oraz w oddziałach zaopatrzenia robotniczego.

W wykonaniu § 12 uchwały Nr 58/56 Prezydium Rządu z dnia 28 stycznia 1956 r. w sprawie sprzedaży ratalnej w jednostkach uspołecznionego handlu i oddziałach zaopatrzenia robotniczego zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się instrukcję w sprawie zakresu i trybu sprzedaży ratalnej w niektórych jednostkach uspołecznionego handlu oraz w odddziałach zaopatrzenia robotniczego stanowiącą załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Tracą moc obowiązującą:

1) zarządzenie Nr 391 Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 8 listopada 1954 r. w sprawie zakresu i trybu sprzedaży ratalnej w jednostkach handlu uspołecznionego i w oddziałach zaopatrzenia robotniczego zmienione zarządzeniami Nr 413 Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 24 listopada 1954 r., Nr 142 Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 18 czerwca 1955 r. i Nr 193 Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 14 września 1955 r. — z wyjątkiem § 1 i 3 instrukcji stanowiącej załącznik do zarządzenia w brzmieniu nadanym zarządzeniami Nr 413 Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 24 listopada 1954 r. i Nr 142 Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 18 czerwca 1955 r;
2) zarządzenie Nr 42 Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 21 stycznia 1956 r. w sprawie sprzedaży ratalnej telewizorów w jednostkach handlu uspołecznionego i w oddziałach zaopatrzenia robotniczego.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Minister wz. **J. Kutin**

Załącznik do zarządzenia Nr 92
Ministra Handlu Wewnętrznego
z dnia 20 lutego 1956 r.

INSTRUKCJA

w sprawie zakresu i trybu sprzedaży ratalnej w niektórych jednostkach uspołecznionego handlu oraz w oddziałach zaopatrzenia robotniczego.

§ 1. Sprzedażą ratalną mogą być objęte następujące artykuły:

1. Telewizory

— Maksymalna ilość rat wynosi do 6-ciu, przy czym wysokość pierwszej raty wynosi co najmniej 20% sumy transakcji.

2. Kajaki produkcji krajowej

— Maksymalna ilość rat wynosi do 6-ciu, przy czym wysokość pierwszej raty wynosi co najmniej 25% sumy transakcji, następnych rat nie mniej niż zł 200.

3. Żaglówki produkcji krajowej w cenie od zł 8.000

— Maksymalna ilość rat wynosi do 18-tu, przy czym wysokość pierwszej raty wynosi 20% sumy transakcji, następnych rat nie mniej niż:
a) zł 450 — przy cenie zakupu od zł 8.000 — 10.000.
b) zł 600 — przy cenie zakupu powyżej zł 10.001.

4. Lodówki elektryczne produkcji krajowej

— Maksymalna ilość rat wynosi do 8-miu przy czym wysokość pierwszej raty wynosi co najmniej 20% sumy transakcji, następnych rat nie mniej niż zł 300.

5. Odkurzacze elektryczne produkcji krajowej

— Maksymalna ilość rat wynosi do 6-ciu, przy czym wysokość pierwszej raty wynosi co najmniej 20% sumy transakcji, następnych rat nie mniej niż zł 180.

6. Froterki elektryczne produkcji krajowej

— Maksymalna ilość rat wynosi do 6-ciu przy czym wysokość pierwszej raty wynosi 20% sumy transakcji, następnych rat nie mniej niż zł 260.

7. Artykuły spółdzielczej produkcji przemysłu ludowego i artystycznego — regulują odrębne przepisy.
8. Sprzedaż ratalna odzieży, mebli i instrumentów muzycznych odbywa się na dotychczasowych warunkach przewidzianych w § 1 i 3 instrukcji do zarządzenia Nr 391 Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 8 listopada 1954 r. z późniejszymi zmianami podanymi zarządzeniami Nr 413 Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 24 listopada 1954 r. i Nr 142 Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 18 czerwca 1955 r. oraz niniejszej instrukcji z tym że przy meblach (w cenie ponad zł 10.000 ilość rat może wynosić do 18-tu, a wysokość pierwszej wynosi 20% sumy transakcji, następnych rat nie mniej niż zł. 500.

§ 2. Do dokonywania zakupów z prawem zapłaty ratalnej uprawnieni są wyłącznie:

a) członkowie związków zawodowych za okazaniem ważnej legitymacji związku zawodowego oraz po złożeniu zaświadczenia zakładu pracy stwierdzającego ciągłość pracy w okresie co najmniej trzymiesięcznym i nie znajdujący się w okresie wypowiedzenia,
b) generałowie (admirałowie), oficerowie zawodowi i podoficerowie nadterminowi Wojska Polskiego, a także pracownicy Komitetu do Spraw Bezpieczeństwa Publicznego i Ministerstwa Spraw Wewnętrznych oraz ich organów,
c) członkowie związków twórczych oraz członkowie spółdzielni pracy, zrzeszonych w Centralnym Związku Spółdzielczości Pracy, za okazaniem ważnej legitymacji stwierdzającej członkowstwo co najmniej od 3 miesięcy oraz po złożeniu zaświadczenia właściwych jednostek nadrzędnych a odnośnie członków związków twórczych odpowiednich zarządów tych związków — stwierdzających przeciętne miesięczne zarobki brutto.

§ 3. 1. Wysokość kredytu ratalnego nie może przekraczać przy sprzedaży:

a) artykułów wymienionych w § 1, ust. 1-sumy odpowiadającej zarobkom brutto nabywcy za okres 3-ch miesięcy,
b) artykułów wymienioych w § 1, ust. 2, 4, 5, 6 i 8 z wyjątkiem pianin i fortepionów — sumy odpowiadającej zarobkom brutto nabywcy za okres 4-ch miesięcy,
c) artykułów wymienionych w § 1 ust. 3 oraz pianin i fortepianów — sumy odpowiadającej zarobkom brutto nabywcy za okres 9-ciu miesięcy.

2. Przez kredyt ratalny rozumie się sumę transakcji, pomniejszoną o wysokość pierwszej raty uiszczonej gotówką przy zawarciu umowy.

3. Przez okresy o których mowa w ust. 1 rozumie się pełne miesiące poprzedzające miesiąc, w którym następuje zawarcie umowy sprzedaży ratalnej.

§ 4. Wysokość kosztów manipulacyjnych (koszty inkasa, kredytu bankowego i druków) ustala się jednolicie na 5% liczone od sumy kredytowanej, koszty te płatne są wraz z pierwszą ratą.

§ 5. 1. Sprzedaż ratalna dochodzi do skutku na podstawie umowy. Ramowy wzór umowy ustala się jak w załączniku do instrukcji.

2. Dla zabezpieczenia należności przedsiębiorstw z tytułu umowy nabywca wystawia na ogólną sumę należności ratalnych jeden weksel opatrzony żyrem — w zasadzie jednej osoby, z tym że:

a) w przypadku gdy zarobek żyranta nie przekracza kwoty zł 1000 (brutto) miesięcznie lub gdy wysokość sumy kredytowanej przekracza kwotę 3.000 — albo gdy ilość rat przekracza 10, weksel powinien posiadać podpisy 2-ch żyrantów,
b) w przypadku, gdy zarobek żyranta nie przekracza kwoty zł 500 — miesięcznie (brutto) żyrantami mogą być tylko osoby, których zarobek miesięczny przekracza zł 500,
c) przy kupnie telewizorów — wymagane jest żyro dwóch osób, przy czym zarobki miesięczne

każdego z żyrantów nie mogą być niższe niż zł 1.500 (brutto).

3. Nabywca powinien jednocześnie złożyć zaświadczenia właściwych zakładów pracy, a członkowie związków twórczych zaświadczenia odpowiednich zarządów tych związków stwierdzające tak w odniesieniu do nabywcy jak i żyrantów.
   a) ciągłość pracy przynajmniej w okresie trzymiesięcznym oraz stwierdzenie, że dana osoba nie znajduje się w okresie wypowiedzenia a odnośnie członków związków twórczych stwierdzenie, że jest czynnym członkiem związku oraz, że nie toczy się przeciwko niemu postępowanie o skreślenie z listy członków.
   b) wysokość zarobku miesięcznego brutto a dla członków związków twórczych średniej zarobków za ostatnie trzy miesiące.
   c) nie obciążenie zarobku zajęciem sądowym lub innym podlegającym potrąceniu, z wynagrodzenia za pracę.

§ 6. 1. Z wyłączeniem p.p. Powszechnych Domów Towarowych sprzedaż ratalna odbywa się w jednostkach uspołecznionego handlu detalicznego — upoważnionych do tego pisemnie przez Wojewódzkie Zarządy Handlu PWRN na wniosek przedsiębiorstw detalicznych względnie oddziałów zaopatrzenia robotniczego, z zastrzeżeniami wynikającymi z przepisów §§ 7—8.

2. Zezwolenia o jakich mowa w ustępie poprzednim mogą być udzielane w przypadku, gdy sprawność personelu punktu sprzedaży detalicznej jest wystarczająca dla załatwienia formalności związanych ze sprzedażą ratalną w sposób zabezpieczający należycie interesy przedsiębiorstwa handlowego i nabywców.

3. Liczba punktów upoważnionych do sprzedaży ratalnej nie powinna w żadnym wypadku przekraczać niezbędnych potrzeb danego terenu.

§ 7. Wyznaczone przez Prezesa Zarządu Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska" w porozumieniu z Ministrem Handlu Wewnętrznego punkty sprzedaży ratalnej podległe CRS prowadzą sprzedaż ratalną artykułów określonych w § 1, ust. 1, 2, 3, 4, 5, 6 i 8.

§ 8. Oddziały Zaopatrzenia Robotniczego i przedsiębiorstwa, Wojskowa Centrala Handlowa — prowadzą sprzedaż ratalną artykułów określonych w § 1 ust. 1, 2, 3, 4, 5, 6 i 8.

§ 9. Zasady obliczania kredytu i dokumentacji uprawniającej do nabycia towarów na raty przez oficerów zawodowych i podoficerów nadterminowych regulują odrębne przepisy.

Załącznik do instrukcji Ministra Handlu Wewnętrznego
z dnia 20 lutego 1956 r.

Wzór

....
(pieczątka sklepu)

UMOWA KUPNA — SPRZEDAŻY RATALNEJ NR ....

zawarta dnia ....195.....r. pomiędzy ....

....
(nazwa i adres przedsiębiorstwa)
działającym przez Punkt Sprzedaży Detalicznej Nr ....w..
zwanym dalej przedsiębiorstwem z ob. ....
(nazwisko i imię)
zam. w ....ul ....Nr. domu ....
p-ta ....zwanym dalej nabywcą
1. Przedsiębiorstwo — sprzedaje, a nabywca — kupuje na warunkach spłat ratalnych loco sklep następujące artykuły:

Lp	Nazwa artykułu	symbol	ilość	cena	wart. złotych
...	...	...	...	...	...
...	...	...	...	...	...
...	...	...	...	...	...
...	...	...	...	...	...
...	...	...	...	...	...
...	...	...	...	...	...

Razem ....

2. Przy zawarciu umowy nabywca uiszcza gotówką:
   a) pierwszą ratę odpowiadającą ....% ceny kupna w kwocie zł ....
   b) tytułem kosztów manipulacyjnych 5% od pozostałej sumy podlegającej spłatom ratalnym ,w kwocie zł ....
   Razem gotówką zł ....
   Słownie złotych ....

3. Na zabezpieczenie należności w kwocie zł .... podlegającej spłatom ratalnym nabywca wręcza jeden weksel bez oznaczenia terminu, miejsca wystawienia i daty płatności z podpisanym zastrzeżeniem „bez protestu", opatrzony żyrem:
1. ob...zam. w ....
(nazwisko i imię)
ul. ....p-ta ....
2. ob. ....zam ....
(nazwisko i imię)
w ....,...................ul ....p-ta ....
Nabywca upoważnia przedsiębiorstwo do wypełnienia daty wystawienia i płatności weksla zgodnie z postanowieniami niniejszej umowy

4. Nabywca zobowiązuje się do spłacenia pozostałej sumy należności zł ....bez wezwania w ....
ratach po zł ....na rachunek czekowy przedsięb. w PKO Nr ....w okresie od 1 do 20 każdego miesiąca począwszy od dnia ....

5. Nabywca przyjmuje do wiadomości, że:
   a) raty miesięczne można wpłacać w kasach i agencjach PKO oraz urzędach pocztowych, wpłaty te są wolne od opłat,
   b) niedopuszczalne jest dokonywanie wpłat niższych niż wynosi rata miesięczna
   c) wszystkie odcinki blankietów nadawczych PKO winny być czytelnie wypełnione, ściśle wg rubryk, pod całkowitą odpowiedzialnością płatnika/nabywcy), któremu przedsiębiorstwo wręcza odpowiednią ilość w/w blankietów nadawczych do spłacenia należności ratalnych,
   d) wpłaty przeterminowane obliczone w pełnych ratach miesięcznych mogą być dokonywane bez żadnych ograniczeń,
   e) wszystkie potwierdzenia z tytułu dokonanych wpłat winny być przechowywane przez nabywcę do czasu otrzymania zapłaconego weksla z PKO przy czym potwierdzenia te winny być przedkładane do wglądu na żądanie PKO,
   f) przy wszelkiej korespondencji z PKO w sprawie spłacenia należności ratalnych należy każdorazowo podać nazwę sprzedawcy i numer niniejszej umowy.

6. W razie nieuiszczenia przez nabywcę w terminie jednej raty miesięcznej przedsiębiorstwo może dochodzić natychmiastowego uiszczenia całkowitej należności za nabyty przedmiot. Suma ta będzie dochodzona przez przedsiębiorstwo w drodze postępowania sądowego (nakazowego lub zwykłego) z doliczeniem wszelkich kosztów (sądowych, egzekucyjnych i innych).
7. Przedsiębiorstwo może także odstąpić od umowy, jeżeli nabywca zalega z zapłatą 2-ch lub więcej rat, a przedsiębiorstwo wezwało go do zapłaty zaległości z wyznaczeniem dodatkowego terminu zagrożeniem odstąpienia od umowy.
8. Do czasu uregulowania całej należności ratalnej przedmiot/y/ stanowi/ą/ wyłączną własność przedsiębiorstwa. Nabywca nie może przedmiotu/ów/ zbyć ani zastawić.
9. Nabywca zobowiązuje się do powiadomienia przedsiębiorstwa o każdej zmianie miejsca zamieszkania i miejsca pracy oraz miejsca użytkowania nabytych przedmiotów.
10. W przypadku ujawnienia wad ukrytych w nabytych przedmiotach nabywcy przysługuje prawo wniesienia reklamacji w ciągu 6 tygodni od daty zawarcia umowy, reklamacja powinna być zgłoszona nie później niż przed upływem 4 dni od daty wykrycia wady.
11. Umowa niniejsza nie podlega podatkowi od nabycia praw majątkowych z mocy art. 3 pkt 1 dekretu z dnia 3.II.1947 r. o podatku od nabycia praw majątkowych (Dz. U. z 1951 r. Nr 9 poz. 74).
12. Umowa jest pokwitowaniem przyjęcia przez przedsiębiorstwo gotówki i weksla.
13. Umowa niniejsza została sporządzona w 3-ch jednobrzmiących egzemplarzach. Jeden egzemplarz umowy otrzymuje nabywca.

stempel ....
(podpis sprzedającego)

Podpis nabywcy ....

Towar wydano dnia ....

....
(podpis wydającego)

Towar otrzymałem w stanie nieuszkodzonym

....
(podpis nabywcy)

37

ZARZĄDZENIE Nr 62

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 14 marca 1956 r.

w sprawie zezwoleń na nabywanie materiałów wybuchowych w zakładach górniczych.

(L. dz. PM/200/10/56)

W wykonaniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 sierpnia 1955 r. w sprawie zezwoleń na nabywanie materiałów wybuchowych w zakładach górniczych (Dz. U. Nr 37, poz. 230) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zezwolenia na nabywanie materiałów wybuchowych w zakładach górniczych wydaje Dyrektor Centralnego Zarządu Budownictwa Wiejskiego, sprawujący nadzór nad wojewódzkimi zjednoczeniami budownictwa wiejskiego prowadzącymi roboty górnicze.

§ 2. Zakład górniczy może nabywać środki strzałowe tylko na podstawie zezwolenia Dyrektora Centralnego Zarządu Budownictwa Wiejskiego.

§ 3. Zezwolenie powinno być wydane na nazwisko kierownika ruchu zakładu górniczego lub osób upoważnionych do zastępowania kierownika ruchu w tym zakresie.

§ 4. Centralny Zarząd Budownictwa Wiejskiego odpisy wydanych zezwoleń przesyła właściwej wojewódzkiej komendzie milicji obywatelskiej.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 20 marca 1956 r.

Minister w/z **A. Wolski**

38

ZARZĄDZENIE Nr 63

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 13 marca 1956 r.

w sprawie zasad i trybu sporządzania planu techniczno-ekonomicznego państwowych przedsiębiorstw budowlano-montażowych na rok 1956.

(L. dz. PL/2/1221/56)

§ 1. Plany techniczno-ekonomiczne państwowych przedsiębiorstw budowlano-montażowych na rok 1956 należy sporządzić według zasad i w trybie ustalonym w instrukcji stanowiącej załącznik do zarządzenia.*

§ 2. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 stycznia 1956 r.

Minister **R. Piotrowski**

* Załącznik do zarządzenia zostanie przesłany po wydrukowaniu zainteresowanym jednostkom.

39

ZARZĄDZENIE Nr 64

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 15 marca 1956 r.

w sprawie prowadzenia ewidencji środków podstawowych.

(L. dz. ZAG.III/308/56).

W celu umożliwienia prowadzenia przez Zarząd Administracyjno-Gospodarczy aktualnej ewidencji środków podstawowych ustala się co następuje:

§ 1. Dokonywanie zmian w środkach podstawowych, znajdujących się w departamentach, centralnych zarządach i zarządach, objętych scentralizowaną administracją gospodarczą może nastąpić jedynie za zgodą lub z polecenia Zarządu Administracyjno-Gospodarczego.

§ 2. 1. Departamenty, centralne zarządy i zarządy nie są uprawnione do:
1) przyjmowania środków podstawowych z zewnątrz,
2) przekazywania środków podstawowych na zewnątrz,
3) wypożyczania środków podstawowych pracownikom lub innym jednostkom organizacyjnym.

2. W przypadku zaginięcia, zużycia lub zniszczenia środka podstawowego, wymienione w ust. 1 jednostki organizacyjne bezzwłocznie powiadomią o tym Zarząd Administracyjno-Gospodarczy.

§ 3. 1. W każdym pomieszczeniu, w którym stale znajdują się środki podstawowe, Zarząd Administracyjno-Gospodarczy umieści w terminie do 30 czerwca 1956 r. spisy przedmiotów inwentarza według wzoru Nr 20a „przepisów o rachunkowości budżetowej".

2. Wtórniki spisów przedmiotów inwentarza Zarząd Administracyjno-Gospodarczy przechowa przy księdze inwentarzowej.

3. Do podpisywania spisów, o których mowa w ust. 1, upoważnia się Dyrektora Zarządu Administracyjno-Gospodarczego.

§ 4. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 marca 1956 roku.

Minister
z upoważnienia **J. Kraszewski**
Dyrektor Generalny

40

ZARZĄDZENIE Nr 65
MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 19 marca 1956 r.

w sprawie powołania pełnomocników do spraw oszczędnego i racjonalnego wykorzystania paliw stałych i energii elektrycznej.

(L. dz. ZMU/TE/985/56)

W wykonaniu uchwały Nr 504 Prezydium Rządu z dnia 2 lipca 1955 r. zmieniającej uchwałę Nr 356 Prezydium Rzą-

du z dnia 29 maja 1954 r. w sprawie powołania Komisji oraz pełnomocników do spraw oszczędnego i racjonalnego wykorzystania paliw stałych (Mon. Pol. Nr 65, poz. 852) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Dyrektorzy Centralnych Zarządów Budownictwa Miejskiego: Warszawa, Zachód, Południe, Północ, Śląsk, Centralnego Zarządu Produkcji Elementów Budowlanych, Centralnego Zarządu Robót Instalacyjnych, Centralnego Zarządu Robót Inżynieryjnych, Centralnego Zarządu Budownictwa Wojskowego, Centralnego Zarządu Transportu oraz Centralnego Zarządu Budownictwa Wiejskiego powołują w porozumieniu z Pełnomocnikiem Resortowym pełnomocników do spraw oszczędnego i racjonalnego wykorzystania paliw stałych i energii elektrycznej, oraz prawidłowego rozdziału paliw stałych, zwanych dalej „pełnomocnikami w centralnych zarządach".

2. Pełnomocnikiem w centralnym zarządzie powinien być jeden z zastępców dyrektora wyznaczony przez dyrektora centralnego zarządu.

§ 2. 1. Do zadań pełnomocników w centralnych zarządach należy:

1) opracowywanie programów oszczędnościowych w zakresie paliw stałych dla nadzorowanych przedsiębiorstw,
2) ustalanie wytycznych do opracowywania przez nadzorowane przedsiębiorstwa programów oszczędnościowych w zakresie energii elektrycznej, oraz analiza i zatwierdzenie tych programów,
3) ustalenie — w ramach planów zatwierdzanych przez resortowego pełnomocnika — rocznych i kwartalnych planów zużycia oraz norm i wskaźników jednostkowego zużycia paliw stałych dla nadzorowanych przedsiębiorstw,
4) zatwierdzanie premii za oszczędne wykorzystanie paliw stałych,
5) nadzór nad prawidłowym wykorzystaniem paliw stałych i energii elektrycznej,
6) przestrzeganie właściwego kształtowania się zapasów paliw stałych.

2. Pełnomocnicy w centralnych zarządach, wymienionych w § 1 powinni składać Pełnomocnikowi Resortowemu kwartalne sprawozdania, w zakresie paliw stałych, z wykonania zadań określonych w § 2 ust. 1 w terminie 3-tygodniowym po upływie kwartału sprawozdawczego, za pośrednictwem Centralnego Zarządu Zaopatrzenia.

§ 3. 1. Dyrektorzy przedsiębiorstw o miesięcznym poborze energii elektrycznej powyżej 50 MWh za zgodą pełnomocników w centralnych zarządach powołują zakładowych pełnomocników do spraw oszczędnego i racjonalnego wykorzystania energii elektrycznej zwanych dalej „pełnomocnikami zakładowymi".

2. Pełnomocnikiem zakładowym powinien być jeden z zastępców dyrektora zakładu.

3. Do zadań pełnomocników zakładowych należy:

1) opracowanie projektów programów oszczędnościowych w zakresie zużycia przez zakład energii elektrycznej,
2) opracowywanie rocznych (z rozbiciem na kwartały)) planów zużycia energii elektrycznej przez zakład oraz projektów norm i wskaźników jednostkowego zużycia energii elektrycznej,
3) zgłaszanie wniosków w sprawie nagród dla pracowników zakładu za oszczędne wykorzystanie energii elektrycznej,
4) kontrola przestrzegania przepisów i zasad oszczędnego i racjonalnego wykorzystania energii elektrycznej, a w szczególności ustalonych limitów mocy.

§ 4. Założenia do resortowego programu oszczędnościowego oraz dla poszczególnych centralnych zarządów ustalać będą:

1) Zarząd Techniki — przez normowanie wskaźników zużycia paliw w procesach technologicznych wymagających udziału ciepła,
2) Zarząd Maszyn i Urządzeń — przez normowanie wskaźników zużycia paliw w pracy maszyn, oraz wskaźników jednostkowego zużycia energii elektrycznej,

§ 5. Na podstawie programów oszczędnościowych opracowanych zgodnie z postanowieniami § 2 ust. 1 pkt 1) Centralny Zarząd Zaopatrzenia w porozumieniu z Zarządem Techniki, oraz Zarządem Maszyn i Urządzeń opracowywać będzie i przedstawiać do zatwierdzenia resortowemu Pełnomocnikowi roczne (kwartalne) plany zużycia paliw stałych.

§ 6. Centralny Zarząd Zaopatrzenia będzie opracowywał i przedstawiał do akceptacji Resortowemu Pełnomocnikowi — zbiorcze kwartalne sprawozdania w zakresie paliw stałych do Prezesa Rady Ministrów, Resortowego Wiceprezesa Rady Ministrów i Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego sporządzane na podstawie sprawozdań centralnych zarządów w terminie 5-cio tygodniowym po upływie kwartału.

§ 7. 1. Pracownikom szczególnie przyczyniającym się do oszczędnego i racjonalnego wykorzystania paliw stałych oraz energii elektrycznej powinny być przyznawane nagrody oraz odznaczenia państwowe:

1) nagrody przyznają dyrektorzy zainteresowanych przedsiębiorstw w granicach funduszu nagród (0,3% funduszu płac) w uzgodnieniu z właściwymi pełnomocnikami w centralnych zarządach;
2) wysokość nagrody pieniężnej nie może przekraczać kwoty zł 500;
3) wnioski w sprawie nadania odznaczeń państwowych centralne zarządy przedkładają Resortowemu Pełnomocnikowi.

2. Premiowanie pracowników za oszczędne zużywanie paliw stałych powinno odbywać się w trybie przewidzianym zarządzeniem Nr 5 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 12 stycznia 1955 r. w sprawie zasad premiowania pracowników za oszczędne zużywanie paliw stałych (Dz. Urz. MBMiO Nr 2, poz. 10).

§ 8. 1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 20 marca 1956 r.

2. Jednocześnie tracą moc obowiązującą:

a) zarządzenie Nr 197 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 16 września 1954 r. w sprawie powołania pełnomocników do spraw oszczędnego i racjonalnego wykorzystania paliw stałych (Dz. Urz. MBMiO Nr 17, poz. 117).
b) zarządzenie Nr 245 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 15 listopada 1954 r. zmieniające zarządzenie Nr 197 z dnia 16 września 1954 r. w sprawie powołania pełnomocników do spraw oszczędnego i racjonalnego wykorzystania paliw stałych (Dz. Urz. MBMiO Nr 21 poz. 162).

MINISTER
z upoważnienia **J. Kraszewski**
Dyrektor Generalny

41

ZARZĄDZENIE Nr 66

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 19 marca 1956 r.

w sprawie zmiany branżowych planów kont.

(L. dz. KS/109/3/56)

W związku z § 4 zarządzenia Ministra Finansów Nr 10/56 z dnia 25 stycznia 1956 r. w sprawie zmiany niektórych ramowych planów kont, zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się zmiany w branżowych planach kont dla przedsiębiorstw podległych Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli, według instrukcji stanowiącej załącznik do zarządzenia.*

§ 2. Nadzór nad wykonaniem postanowienia zawartego w § 1 sprawują Centralne Zarządy Budownictwa Miejskiego: Warszawa, Śląsk, Północ, Południe, Zachód, Centralny Zarząd Robót Instalacyjnych, Centralny Zarząd Robót Inżynieryjnych, Centralny Zarząd Budownictwa Wojskowego, Centralny Zarząd Budownictwa Wiejskiego, Centralny Zarząd Biur Projektowych, Centralny Zarząd Produkcji Elementów Budowlanych, Centralny Zarząd Transportu, Zarząd Maszyn i Urządzeń Budownictwa Miejskiego i Zarząd Zaopatrzenia Robotniczego.

§ 3. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 stycznia 1956 r.

Minister **R. Piotrowski**

---

* załącznik zostanie rozesłany zainteresowanym jednostkom

42

ZARZĄDZENIE Nr 69

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 24 marca 1956 r.

w sprawie ustanowienia norm resortowych.

(L. dz. TE/6/10689/55)

Na podstawie art. 12 ust. 1 dekretu z dnia 4 marca 1953 r. o normach i o Polskim Komitecie Normalizacyjnym (Dz. U. Nr 15, poz. 61) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się następujące normy resortowe:

1) RN-56/MBMO-019 „Budownictwo mieszkaniowe. Okna i drzwi drewniane. Warunki techniczne magazynowania",
2) RN-56/MBMO-022 „Magazynowanie tarcicy oraz projektowanie składów tarcicy w zakładach produkujących stolarkę budowlaną",
3) RN-56/MBMO-036 „Stolarka budowlana. Manipulacja i wyrzynka tarcicy na pile tarczowej poprzecznej".
4) RN-56/MBMO-037 „Budownictwo mieszkaniowe. Okna i drzwi drewniane. Warunki techniczne wykonania złącz na czopiarce jednostronnej",
5) RN-56/MBMO-5022 „Sztablatura. Warunki techniczne",
6) RN-56/MBMO-5031 „Roboty malarskie budowlane farbami kazeinowymi. Warunki techniczne",
7) RN-56/MBMO-5522 „Doły na wapno gaszone. Warunki techniczne projektowania i wykonania".

§ 2. Od dnia 1 lipca 1956 r. nie wolno w zakresie ustalonym w normach wymienionych w § 1:

1) magazynować okien i drzwi drewnianych oraz tarcicy inaczej niż to określają normy wymienione w § 1 pkt 1) i 2);
2) wykonywać manipulacji i wyrzynki tarcicy przy produkcji stolarki budowlanej na pile tarczowej poprzecznej inaczej niż to przewiduje norma wymieniona w § 1 pkt 3);
3) wykonywać złącz okien i drzwi drewnianych na czopiarce jednostronnej inaczej niż to przewiduje norma wymieniona w § 1 pkt 4);
4) wykonywać robót sztablaturowych w inny sposób niż to określa norma wymieniona w § 1 pkt 5);
5) wykonywać robót malarskich budowlanych farbami kazeinowymi inaczej niż to określa norma wymieniona w § 1 pkt 6);
6) projektować i wykonywać dołów na wapno gaszone inaczej niż to przewiduje norma wymieniona w § 1 pkt 7).

§ 3. Przepisów zarządzenia nie stosuje się do prac naukowo-badawczych.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1956 r.

MINISTER
w/z **A. Wolski**

43

ZARZĄDZENIE Nr 70

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 26 marca 1956 r.

w sprawie premiowania maszynistek.

(L . dz. ZP/3/1005/56)

W związku z zarządzeniem Nr 56 Prezesa Rady Ministrów z dnia 28 lutego 1956 r. w sprawie premiowania maszynistek (Mon. Pol. Nr 18, poz. 251), w celu zlikwidowania zbędnego zatrudnienia w halach maszyn, zarządza się:

§ 1. Tymczasowy regulamin premiowania maszynistek, ustalony uchwałą Prezydium Rządu z dnia 8 listopada 1950 r. w sprawie premiowania maszynistek (Mon. Pol. Nr A-125, poz. 1545), obowiązujący w resorcie Ministra Budownictwa Miast i Osiedli zgodnie z zarządzeniem Ministra Budownictwa z dnia 28 listopada 1950 r. w sprawie zasad premiowania maszynistek (Dz. Urz. Nr 16 poz. 193), może być stosowany również do maszynistek pracujących w zespole dwuosobowym pod warunkiem, że zespół ten wykonuje wyłącznie pracę hali maszyn oraz, że zakład pracy zabezpieczy odpowiednio kontrolę wydajności pracy maszynistek.

§ 2. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 marca 1956 r.

MINISTER
w/z **E. Świrkowski**

44

OKÓLNIK Nr 8

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 27 lutego 1956 r.

w sprawie bezpieczeństwa przeciwpożarowego na budowach i w obiektach stałych.

(L. dz. TE/8/1003/56)

Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli stwierdziło, że przyczyna ostatnio powstałych pożarów w obiektach resortu, które spowodowały poważne straty w majątku narodowym, była w 97% wypadków nieostrożność pracowników oraz lekceważenie przepisów przeciwpożarowych.

W celu uniknięcia na przyszłość wypadków powstawania pożarów z winy pracowników wykonujących niedbale swe obowiązki przez lekceważenie instrukcji przeciwpożarowej, opieszałe wykonywanie zaleceń wydawanych przez służbę ochrony przeciwpożarowej, niedocenianie i lekceważenie niebezpieczeństwa pożarowego ustala się, co następuje:

1. Zobowiązuje się dyrektorów centralnych zarządów (zarządów) budownictwa miejskiego, Centralnego Zarządu Budownictwa Wojskowego, Centralnego Zarządu Budownictwa Wiejskiego, Centralnego Zarządu Robót Inżynieryjnych, Centralnego Zarządu Robót Instalacyjnych i Centralnego Zarządu Produkcji Elementów Budowlanych do zapewnienia przestrzegania przez nadzorowane przez nie jednostki obowiązujących przepisów z zakresu bezpieczeństwa przeciwpożarowego.
2. Zobowiązuje się dyrektorów zjednoczeń budownictwa miejskiego, wojskowego, wojewódzkich zjednoczeń budownictwa wiejskiego i innych jednostek resortu do:
   a) wzmożenia, szczególnie w okresach zagrożonych, czujności i czynności kontrolnych nie tylko przez służbę ochrony przeciwpożarowej, lecz również przez innych pracowników kontroli, wykonujących czynności służbowe na budowie, którzy zauważone przez siebie usterki mogące spowodować powstanie pożaru, powinni niezwłocznie zgłaszać kierownikowi robót i powiadamiać o tym właściwego inspektora ochrony przeciwpożarowej,
   b) zobowiązania wszystkich kierowników technicznych robót do niezwłocznego wykonywania zleceń wydawanych przez służbę ochrony przeciwpożarowej jednostek nadrzędnych.
   c) częstego przeprowadzania przez inspektorów ochrony przeciwpożarowej — przy wykorzystaniu w pełni podległych im służb ochrony przeciwpożarowej — kontroli dziennych i nocnych, pouczania o zasadach bezpieczeństwa przeciwpożarowego wszystkich pracowników oraz wpisywania wszelkich zauważnych usterek do książki kontroli służby w celu podawania do wiadomości i usuwania usterek przez kierownictwo robót zgodnie z wymaganiami tymczasowego regulaminu dla posterunku przeciwpożarowego w zakładzie pracy;
   d) uświadamiania co do wymagań bezpieczeństwa przeciwpożarowego pracowników zjednoczeń i budów przez wygłaszanie krótkich pogadanek o tematyce, dotyczącej zabezpieczenia przeciwpożarowego warsztatów i budów, na wszystkich naradach roboczych i przez radiowęzły;
   e) niezależnie od odpowiedzialności służbowej, kierowania spraw pracowników, winnych nie przestrzegania instrukcji przeciwpożarowej, opóźniających wykonanie zarządzeń i przepisów przeciwpożarowych, do kolegium orzekającego przy prezydiach rad narodowych (art. 17 pkt 2 ustawy z dnia 4 lutego 1950 r. o ochronie przeciwpożarowej i jej organizacji — Dz. U. Nr 6/50, poz. 51 i Nr 58/51, poz. 404);
   f) prowadzenia propagandy poglądowej w zakresie bezpieczeństwa przeciwpożarowego za pomocą plakatów, „błyskawic", plansz obrazujących bezpieczeństwo przeciwpożarowe oraz karykatur;
   g) zgłaszania głównemu inspektorowi ochrony przeciwpożarowej resortu za pośrednictwem inspektorów ochrony przeciwpożarowej zjednoczeń i innych jednostek — przypadków przewlekłego i opieszałego wykonywania zarządzeń poinspekcyjnych.
3. W stosunku do pracowników, wyróżniających się przy zwalczaniu przyczyn powstawania pożaru, należy postępować w myśl zarządzenia Nr 302 Ministra Budownic-

twa Miast i Osiedli z dnia 14 listopada 1953 r. w sprawie trybu postępowania w przypadkach powstawania awarii, zapobiegania awariom oraz sprawozdawczości awaryjnej (Dz. Urz. MBMiO Nr 21, poz. 197 cz. II, § 6) a nazwiska wyróżnionych podawać do wiadomości wszystkich pracowników.

Minister wz. **A. Wolski**

45

PISMO OKÓLNE Nr. 21

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 22 marca 1956 r.

w sprawie cen kosztorysowych murów z cegły i betonów lekkich.

(L. dz. DCK/Kos/339/56)

W związku z różnorodną wykładnią okólnika Nr 31 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 9 lipca 1955 r. w sprawie cen kosztorysowych robót murowych z betonów lekkich oraz z niewłaściwą wykładnią cen kosztorysowych podanych w CRBI cz. III lub SCRBJ za wykonanie przesklepień w ścianach murowanych, jak również w celu stworzenia zachęty do kompleksowego wykańczania budynków o ścianach z betonów lekkich włącznie z robotami elewacyjnymi, wyjaśnia się, co następuje:

1. 1) w przypadku nieobjęcia jednym zleceniem robót budowlanych łącznie z robotami elewacyjnymi przy równoczesnym przerwaniu ciągłości robót — należy wykonawcy robót płacić oddzielnie za rapowanie ścian,
   2) w przypadku objęcia jednym zleceniem całości bubudynku łącznie z robotami elewacyjnymi przy zachowaniu ciągłości robót, rapowanie ścian nie podlega oddzielnej opłacie.
2. W cenach za wykonywanie m^3 muru uwzględniony jest koszt wykonania nadproży z prefabrykatów lub z cegły w postaci przesklepień, co zostało podane w warunkach odbioru i obmiaru robót (CRBI cz. III str. 27 pkt 3.9.) oraz w założeniach kalkulacyjnych (CRBJ cz. III str. 29 pkt 5.22). Kubatury nadproży prefabrykowanych nie potrąca się z kubatury muru, natomiast nadproża wykonane w formie wieńców żelbetowych monolitycznych (na mokro), które podlegają oddzielnej opłacie, potrąca się z kubatury muru, nie zmieniając warunków obmiaru potrącanych otworów.

Dyrektor Departamentu **Fr. Brzeski**

46

PISMO OKÓLNE Nr 22

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 23 marca 1956 r.

w sprawie odpowiedzialności materialnej pracownika za szkody powstałe na skutek dopuszczenia do prekluzji.

(GM/2/9-14/56)

W związku z występującymi przypadkami niezachowania rocznego terminu prekluzyjnego przewidzianego do zgłaszania roszczeń w państwowych komisjach arbitrażowych, Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli podaje do wiadomości, co następuje:

1. Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 15 grudnia 1954 r. ustalił następujące zasady prawne:
   I. Pracownik jednostki gospodarki uspołecznionej odpowiada wobec niej za szkodę wyrządzoną jej niezachowaniem na skutek swej winy rocznego terminu prekluzyjnego, przewidzianego do zgłoszenia roszczenia państwowej komisji arbitrażowej.
   II. Odpowiedzialność ta istnieje bez względu na to, czy sprekludowana kwota została przekazana na rachunek budżetu centralnego jednostki budżetowej nadrzędnej nad jednostką, która wskutek prekluzji nie spłaciła jej sumy.
   III. Odpowiedzialność ta istnieje w zasadzie do wysokości trzykrotnej przeciętnej płacy za okres ostatnich 3-ch miesięcy, o ile względy szczególne nie uzasadniają ustalenia wyższego lub niższego odszkodowania.
   (Orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 15 grudnia 1954 r. I CR 1681/54 — Państwo i Prawo Nr 1/56 str. 186).
2. Orzeczenie Sądu Najwyższego oparte jest na następujących przesłankach:
   1) przedsiębiorstwo państwowe, które utraciło wierzytelność wskutek prekluzji ponosi stratę, powodującą ubytek materialny dla przedsiębiorstwa;
   2) przekazanie prekludowanej wierzytelności na rachunek budżetu centralnego jednostki budżetowej, której podlega dłużnik, nie wyrównuje szkody wyrządzonej Państwu;
   3) za wyrównanie tej szkody odpowiada pracownik, który nie wykonał lub wykonał nienależycie swoje obowiązki w zakresie poszukiwania wierzytelności. (art. 239 K. Z.);
   4) wysokość odszkodowania może być wyższa od trzykrotnej przeciętnej płacy za okres ostatnich 3-ch miesięcy, gdy stopień winy pracownika jest znaczny lub szkoda powstała na skutek niedbalstwa jest duża.
3. Wprowadzenie zasady materialnej odpowiedzialności pracowników za szkody wyrządzone niezachowaniem rocznego terminu prekluzyjnego ma na celu wzmocnienie dyscypliny finansowej. Kierownicy jednostek organizacyjnych resortu Ministra Budownictwa Miast i Osiedli zwrócą uwagę pracowników na omawiane orzeczenie Sądu Najwyższego i wezwą ich do przestrzegania terminów obowiązujących w postępowaniu arbitrażowym.
4. W celu należytego zapewnienia kontroli przestrzegania dyscypliny arbitrażowej w przedsiębiorstwach, nadzorujące centralne zarządy zwrócą większą uwagę na poszukiwanie przez nadzorowane jednostki szkód od osób winnych dopuszczenia do prekluzji arbitrażowej.

V-Dyrektor Gabinetu **Z. Wachowski**

47

PISMO OKÓLNE Nr 23

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 26 marca 1956 r.

w sprawie scentralizowania służb ochrony przeciwpożarowej.

(L. dz. TE/8/1003/56)

W związku z zarządzeniem Ministra Budownictwa Miast i Osiedli Nr 6 z dnia 7 stycznia 1956 r. w sprawie usprawnienia pracy Zarządu Centralnego Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli oraz w celu realizacji zmian organizacyjnych, dotyczących likwidacji w centralnych zarządach komórek inspektorów ochrony przeciwpożarowej i scentralizowania prowadzonych przez resort prac w zakresie bezpieczeństwa przeciwpożarowego wyjaśnia się, co następuje:

1. Centralne Zarządy Budownictwa Miejskiego: Warszawa, Południe, Północ, Zachód, Śląsk, Centralne Zarządy: Robót Inżynieryjnych, Robót Instalacyjnych Budownictwa Wojskowego, Produkcji Elementów Budowlanych oraz Zarząd Maszyn i Urządzeń Budownictwa Miejskiego zakończą do dnia 1 kwietnia 1956 r. prace w zakresie ochrony przeciwpożarowej, wykonywane przez komórki inspektorów ochrony przeciwpożarowej i w związku z tym załatwią w tym okresie wszystkie bieżące i zaległe sprawy.
2. Jednostki wymienione w ust. 1 powinny:
   a) złożyć do właściwej składnicy akt, akta dotyczące ochrony przeciwpożarowej za rok 1955 i poprzedni;
   b) przekazać Zarządowi Techniki akta dotyczące ochrony przeciwpożarowej z roku 1956, jak również wykazy nadzorowanych jednostek z uwzględnieniem dokładnych adresów oraz numerów telefonów;
   c) przestrzegać, aby przy opracowywaniu nakładów na inwestycje związane z bezpieczeństwem przeciwpożarowym, dotyczących zapotrzebowania na sprzęt — właściwe komórki centralnych zarządów — ściśle współpracowały z Zarządem Techniki — (Głównym Inspektorem Ochrony Przeciwpożarowej).
3. Jednostki nadzorowane przez centralne zarządy i zarządy w sprawach dotyczących ochrony przeciwpożarowej powinny zwracać się bezpośrednio do Zarządu Techniki (Głównego Inspektora Ochrony Przeciwpożarowej).

V-Dyrektor Zarządu **Z. Żuchowski**

P.W.W.R.N. — Warszawa 1954.
Druk. Akcydens., W-wa. Tamka 3. 3500. Zam. 719 z dnia 11.IV.56 r. Podpis. do druku 5.V.56 r. Druk ukończono 8.V.56 r. Obj. 1. ark. druk. Pap. gazet. 61 × 86/50 g. B-7-24907.